
08

Oktober 2010
www.dbi.edu

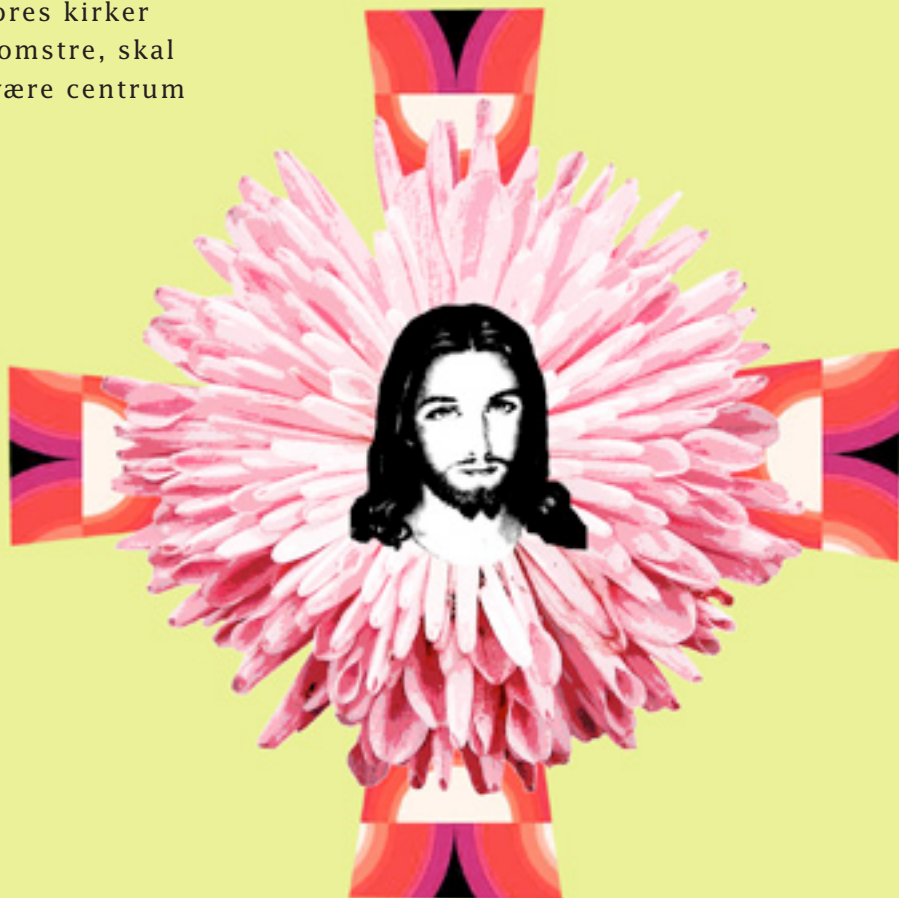


DBI-POSTEN



ENHED, ENIGHED OG MENIGHED

Hvis vores kirker
skal blomstre, skal
Jesus være centrum
s.06



DBI invaderet af nye studerende
s.03

→ | Den 1. august 2010 tiltrådte Elisabeth Jacobsen stillingen som ny studiekoordinator på DBI

TIDLIGERE DBI'ER NY STUDIEKOORDINATOR

Af kontorfuldmægtig Dorte Klein

For Elisabeth er den nye arbejdsplads ikke helt ukendt. I perioden 2001-2004 havde hun nemlig sin gang på DBI, idet hun tog sin bachelor i teologi på TKM-uddannelsen.

Alsidig baggrund

Interessen for mission og tværkulturel kommunikation gjorde, at Elisabeth i sin tid valgte TKM-uddannelsen. Siden har hun været i England, hvor hun dygtiggjorde sig i engelsk via arbejde og studie på en kristen sprogscole. Senest er Elisabeth blevet færdig som cand.mag. i Afrika-studier på Københavns Universitet.

Det med mission og tværkulturel kommunikation er noget, Elisabeth nærmest har fået ind med modermælken. Fra hun var 2 år gammel og ti år frem voksede hun op i Tanzania, hvor hendes forældre var udsendt som missionærer fra LM.

Elisabeth har haft en lille måneds tid til at sætte sig ind i alt det nye, inden semesterstarten den 1. september. Hun ser frem til at tage fat på opgaverne og være med til at skabe nogle gode rammer for DBIs studerende. Hun ser det som et fortrin, at hun i forvejen kender DBI og dets kultur. Samtidig har hun som tidligere studerende fået en god forståelse for, hvordan en akademisk uddannelse er skruet sammen.

Vejledning og coaching

Overblik og evnen til at organisere ligger naturligt for Elisabeth, så de mange alsidige opgaver i stillingen passer hende godt. Hun er en god kommunikator og god til at lytte – egenskaber, hun får brug for i den daglige kontakt med de studerende. Elisabeth udtrykker, at hun glæder sig til at lære de studerende at kende og til at følge dem på sidelinjen med vejledning og coaching.



FOTO: DANSK BIBEL-INSTITUT

Elisabeth Jacobsen får nok at se til som ny studiekoordinator på DBI.

Med tro og hjerte

Elisabeth er 31 år og bosiddende i København. Hendes kirkelige tilhørssted er Københavnerkirken, hvor hun bl.a. er engageret i et sjælesorgsteam. I fritiden holder hun af socialt samvær med sine venner, dyrker karate og er aktivt medlem i karateklubbens bestyrelse.

"Det bliver spændende at arbejde med uddannelser, der både har et globalt og kulturelt udtryk og en vægtlægning på teologi, mission og kommunikation. Og det er dejligt, at der her undervises med tro og hjerte – samtidig med, at undervisningen har et videnskabeligt højt fagligt niveau", tilføjer Elisabeth.

26 NYE ANSIGTER PÅ DBI

→ | Alle DBIs målgrupper er repræsenteret blandt de nye studerende

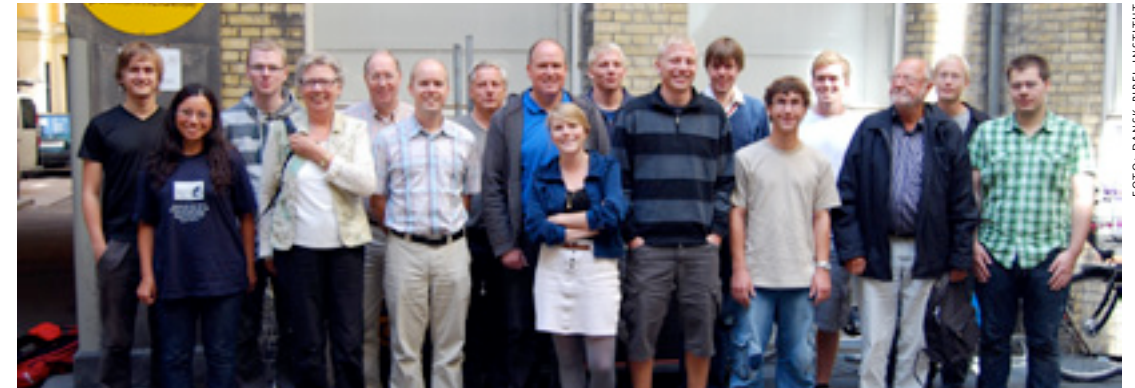


FOTO: DANSK BIBEL-INSTITUT

Ved semesterstarten blev DBI invaderet af nye på bacheloruddannelsen og Åben uddannelse i kristendom.

Af landssekretær Kurt Dalsgaard

DBIs lokaler summer af liv fra gamle og nye studerende. Det er den 30. august, og der er semesterstart på DBI. Der har været ret stille på DBI de sidste par måneder, mens de studerende har været på ferie eller har haft feriejobs. Men nu er freden forbi. Især de nye studerende sætter deres præg på dagen. Udover semesterstart er der nemlig også rusarrangement for de nye, hvor de skal lære hinanden og DBI bedre at kende.

Vi nørkler, fordi der er håb om evigt liv

"Der er noget, som er overordnet alt, hvad vi arbejder med på DBI. Når vi nørkler med sprog og detaljer i teologien, gør vi det, fordi der er håb om evigt liv" siger DBIs rektor Børge Haahr Andersen med et citat af Paulus. Ved semesterstarten bliver der nemlig også holdt andagt. For selvom man på DBI lægger vægt på en høj faglighed i universitetsuddannelsen, så er bøn og salmesang også vigtig på DBI.

Peter Olsen, som i foråret blev ansat som lærer i dogmatik, holder forelæsning om skriftens klarhed. Han mener, at Bibelen taler klart om tro og liv og citerer Luther: "Der er ikke skrevet nogen

klarere bog på denne jord end Den hellige Skrift. Den er mod alle andre bøger, ligesom solen mod alle andre lys". Det er ud fra dette grundsyn, at DBI's lærere de kommende måneder vil uddele af deres viden til DBIs cirka 60 studerende.

13 ønsker at blive bachelorer

Ved semesterstarten har 26 nye studerende tilmeldt sig DBIs uddannelser. 13 af dem går på bacheloruddannelsen, nogle tager den 1-årige Åben Uddannelse i Kristendom, mens andre går på Det Teologiske Fakultet samtidig med, at de følger undervisningen på DBI. Resten af de nye studerende tager enkelte fag eller er fjernstuderende.

DBI har siden sin start for 38 år siden satset på en bred målgruppe af forkyndere og kristne ledere, og alle DBIs målgrupper er repræsenteret blandt de nye studerende. Der er en stor gruppe, som tager en teologisk uddannelse for at blive bachelorer eller kandidater i teologi. Der er nogen, som gerne vil være lærere og derfor tager den 1-årige Åben Uddannelse i Kristendom. En tager enkelte fag for at ruste sig til at rejse ud som missionær, og nogle af de studerende ønsker bare at forøge deres kristendomskundskab og åndelige ballast.

økonomi | DBI uddanner 26 nye studerende, så de kan blive til gavn for Kirken

Menigheden får noget for pengene

De seneste måneder har flere af DBIs kandidater fået nye jobs. Fx har to fået embede i folkekirken og to er ansat som KFS-sekretærer. Samtidig er der kommet omkring 26 nye ansigter i studenterflokken, hvoraf 18 er heltidsstuderende, mens resten er deltidsstuderende. Det er vigtigt, at DBI løbende kan "sende" kristne forkyndere og ledere ud i de menigheder, som opfordrer deres unge til at tage uddannelse på DBI og som undervejs i uddannelsen støtter deres unge med forbøn og penge. Derfor er vi glade, når DBIs studerende efter endt uddannelse, får jobs i alle hjørner af Kirkens arbejde.

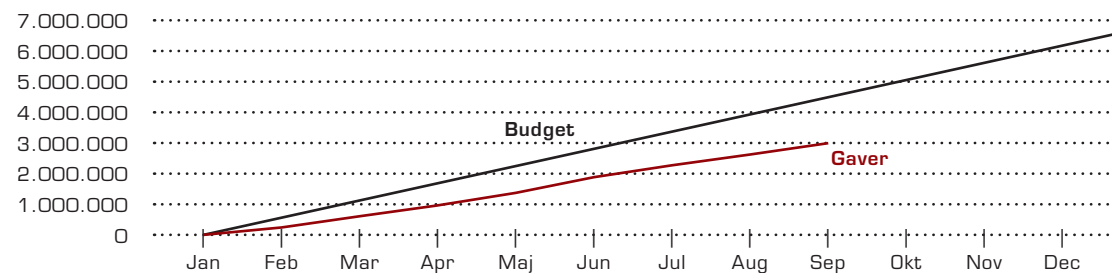
Vi skal i år bruge 6. 6 mio. kr. i gaver, så vi på DBI kan løse denne vigtige opgave. Den 1. september har vi indsamlet 2. 9. mio. kr. i gaver. Det betyder, at vi i årets sidste 4 måneder mangler at indsamle yderligere 3. 7 mio. kr. Sidste år fik vi i løbet af årets sidste 4 måneder 3.2 mio. kr. Det betyder, at vi i år har brug for 500.000 kr. mere end sidste år. Derfor beder vi indtrængende alle vores venner om at huske os med gaver og forbøn, så DBI kan give gode kår for de 26 nye studerende, som har ønsket en uddannelse på DBI.

Med venlig hilsen

Kurt Dalsgaard, landssekretær

Gaveoversigt 2010

Månedsbudget: 551.546 kr. · Gaver i august: 322.218 kr. · Bagud ift. budget pr. 31. august: 1.518.623 kr.



husk i forbøn

Bed om/for

- At folkekirken må blive holdt fast på sit eget grundlag
- Det åbne pressekursus på DBI den 28. oktober

Tak for

- De mange nye studerende på DBIs bacheloruddannelse og Åben uddannelse i kristendom
- En vellykket informationstur til Nordvestjylland
- At Jesus er centrum i menigheden og at vi i Danmark frit kan samles om ham

Mission fra korset

→ | Kristian Mogensen skriver her om de tanker, der ligger bag hans arbejde som missionslærer på DBI



FOTO: DANSK BIBEL-INSTITUT

Kristian Mogensen er i sit arbejde optaget af Gud som den missionale Gud, der også kalder os til mission.

Af missionslærer Kristian Mogensen

Min undervisning har tre fokus områder: Bibel, budbringere og brydningssteder. Det udfordrer til at arbejde med helbibelsk og helmenneskelig mission og hvad der binder dem sammen.

Ja til forskellighed, nej til relativisme

Gennem mere end fem årtier har humanistiske videnskaber som antropologi, kommunikation og psykologi bidraget til at forstå betydningen af de enkelte kulturers egenart. For menighedsplantere og missionsstrateger er det i dag en selvfølge, at kristentroen må tage forskellige og skiftende udtryksformer, afhængig af de forskellige kulturer, hvor evangeliet får nedslag.

Humanistiske videnskaber beskrivelse af kulturelle fænomener og trossystemer kan hjælpe os til at forstå evangeliets lokale udtryksformer og den rolle, de spiller for teologi og mission. Men disse videnskaber stiller sig som tilskuere og undgår at tage stilling til spørgsmålet om sandhed. Det fører til voksende tilskuermentalitet og religiøs relativisme, som også påvirker teologi og mission. Det er med til at sløre, hvad der er

konstant og uforanderligt, hvad der er sandt og hvad der er falskt.

Gud opsøger og forløser

Jeg hæfter mig ved, at de bibelske bøger er fælles i beskrivelsen af brydningen mellem godt og ondt, sandt og falskt, og at der hen over denne brydning går en missionale dimension med Gud som den opsøgende og forløsende Gud. Disse to dimensioner følges side om side hen over Bibelen bøger. Fra Guds dom og løfte til Adam og Eva, da de syndede, til de mange folkeslag, der priser Lammet, som løskøber mennesker til Gud med sit blod.

Gud er den missionale Gud i både GT og NT. Det er utilstrækkeligt at forstå mission ud fra enkeltstående tekster i NT eller menneskelig aktivitet over kulturelle og geografiske grænser. Brydningen mellem godt og ondt og den missionale dimension mødes i Menneskesønnen, der er kommet for at opsøge og frelse det fortabte. Det udfordrer til en helbibelsk og helmenneskelig missionale tænkning og praksis med forankring i Jesu døds nødvendighed til frelse fra fortabelse, og med kaldsvilje til hvor som helst at søge mennesker og gøre dem til Jesu disciple.

ENHED, ENIGHED OG MENIGHED

→ | Jesus er menighedens centrum, og hvis vi vil blomstre og undgå unødige splittelser, må vi bevæge os i retning af ham



ILLUSTRATION: CHR. RAHBEK OLSEN

Af valgmenighedspræst Jens Lomborg

Ifølge den korsfæstede og opstandne Jesus er en menighed en flok af døbte og jesustroende mennesker, som lever af det glædelige budskab, og videregiver det glædelige budskab: "Gå ud og gør alle folkeslagene til mine disciple, idet I døber dem, og idet I lærer dem at holde alt det jeg har befaleet jer." (Matt 28,19-20)

På den måde sætter Jesus sig selv øverst på dagsordenen for enhver kristen menighed. Han befrier sine disciple fra at virkeliggøre deres egne opfattelser af hvad en kristen menighed er. Sætter sig selv i centrum, med det glædelige

budskab om tilgivelse, nyt liv og godt håb som fundamentet og drivkraften i menigheden.

Vi kan ikke gøre Jesus til centrum. Det er noget han er.

"Vi takker altid Gud for jer alle, når vi nævner jer i vore bønner...og mindes jeres gerninger i troen, jeres arbejde i kærligheden og jeres udholdenhed i håbet til vor Herre Jesus Kristus" skriver Paulus i 1 Thes 1,2-3. Han minder menigheden om tre ting:

Det som er fælles for deres gerninger i tro, arbejde i kærlighed og udholdenhed i håb er, at Jesus er i centrum. Altså: Centrum er ikke noget, de GØR ham til, det er noget han ER.

"Gud har allerede fastlagt det eneste grund-

lag for vort fællesskab, og Gud har for længst, endnu før vi trådte ind i det fælles liv med andre kristne, sammensluttet os med disse til ét legeme i Kristus Jesus. Derfor indtræder vi ikke som de krævende, men som de takkende og modtagende," skrev Bonhoeffer i sin lille perle af en bog, "Fællesskab", som en profetisk efterklang af Bibelens budskab om kirkens identitet.

Kristent fællesskab er en gudskabt virkelighed. Det er ikke summen af vores fælles anstrengelser. Det er mennesker, som har Jesus i hjertet.

Hvad er et kristent fællesskabs kvalitet?

I bogen "I lammets tegn" nævner Magnus Malm, at man kan møde den opfattelse, at vi skal tilbage til de første kristnes 'menighedskoncept', som desværre er gået tabt.

"Men hvad var kvaliteten ved deres fællesskab?" spørger han. Det var ganske enkelt, at de var optaget af Jesus. Jesus var, er, og vil altid være et kristent menneskes – og dermed også menighedens – fundament, hjerte, dna, inderste væsen. Eller med Paulus' billede af kirken som Jesu krop, hvor Jesus er menighedens *hoved*:

"...sandheden tro skal vi i kærlighed vokse op til ham, som er hovedet, Kristus. Ud fra ham føjes hele legemet sammen og holdes sammen, idet hvert enkelt led hjælper til med den styrke, det har fået tilmålt, så legemet vokser og opbygges i kærlighed" Ef 5,15-16.

Den farlige ubevidsthed

For nogle betyder kristent fællesskab måske noget i retning af varmt venskab med andre troende. Eller: Et sted jeg kan engagere mig i en god sags tjeneste. Eller: En søndagsgudstjeneste, der tiltaler min personlige smag. Disse overvejelser gør vi os nok alle sammen. Ikke noget underligt i det.

Men bliver vore ønsker *bærende* for vores forståelse af hvad et kristent fællesskab er, vil vi skuffes fælt – før eller siden! Hvorfor? Fordi det

gør det perifere til det centrale.

Ubevidsthed om at Jesus er det bærende centrum kan føre til, at vores forskellige opfattelser af hvad et kristent fællesskab bør være, støder sammen og skaber negativ energi og træthed.

Så kommer gnidningerne, splittelserne, partivæsenet, usikkerheden og skyldfølelsen snigende. Så kommer den farlige opdeling: De, som bidrager og stiller op til opgaver, og de, som ikke gør. Eller: De, som har 'fattet, hvad det handler om', og de, som ikke har. Eller...

Vejen videre derfra er velkendt: Vi plukker grenenes frugter uden tanke på træet, der producerer og bærer. Menighedens bærende centrum bliver utydeligt, Jesus fortøner sig i det grå, og menigheden går fra at være et disciple-byggende fællesskab til at være et aktivitets-maskineri.

Den gode bevidsthed

Det var først efter korsfæstelsen og opstandelsen, at de første disciple af Gud blev gjort *bevidste* om, at Jesus er menighedens bærende centrum. Før korsfæstelsen tager de ofte fejl og skændes og misforstår ham (det sker også bagefter, men nu i et andet lys).

Efter at have mødt den Korsfæstede og Opstandne, er der noget som forandres hos dem. Nu nærmer de sig ham med taknemmelighed og undren.

I den forstand har alle senere generationer af kristne været privilegerede: Gud har angivet hvilken retning disciple skal gå i for ikke at hænge unødigt i ufrugtbare diskussioner, splid og misforståelser.

Retningen er at gå mod centrum. At *nærme* sig ham, som ER centrum i menigheden.

Er vi os dét bevidst, taler vi om det, minder vi i tilstrækkelig grad hinanden om, at Jesus er det bærende centrum for hver enkelt kristen og for enhver kristen menighed, så bevæger vi os i rigtig retning.

I retning mod Jesus.

→ | Den, som ikke bekender, at Jesus er og altid har været fuldt og helt Gud, af samme væsen som Faderen, hører slet ikke til den kristne kirke



DEN NICÆNSKE TROSBEKENDELSE

ILLUSTRATION: CHR. RAHBEK OLSEN

Af cand.theol. Ph.D Peter Olsen

Vi skal her se nærmere på *Den nicænske Trosbekendelse* (Læs hele bekendelsen på s. 10), som blev til på to store kirkemøder i byerne Nicæa i 325 og Konstantinopel i 381 e. Kr. Bekendelsens fulde navn er derfor Den nicæno-konstantinopolitanske Trosbekendelse. Men for nemheds skyld plejer vi at forkorte navnet.

Ligesom Den apostolske Trosbekendelse, der synges eller fremsiges ved de fleste gudstjenester, har Den nicænske tre korte led, hvori vi bekender troen på Gud Fader, på Guds Søn og på Guds hellige Ånd. Men bekendelsens andet og tredje led er længere end dens første led, fordi bekendelsen er en læreførelse. Den fortæller os, at Guds Søn og Guds hellige Ånd er helt og fuldt Gud, på samme måde som Faderen er Gud.

Sand Gud af sand Gud

I det andet led siges det om Jesus, at Han er "sand Gud af sand Gud, født, ikke skabt, af samme væsen som Faderen." Det er det vigtigste resultat af kirkemødet i år 325. Jesus er ikke bare et menneske. Han er heller ikke et menneske, der er blevet ophøjet til at være halvgud. Han er og har altid været 100 procent Gud. Hans guddommelige væsen er det samme som Faderens. Han er ikke den samme person som Faderen, for de er to forskellige personer, men Hans natur – altså Hans guddommelighed – er den samme som Faderens.

Forud for kirkemødet i 325 havde præsten Arius (d.336) fra Alexandria i Egypten påstået, at Jesus var en mellemform mellem Gud og mennesker. Jesus var altså mere end et menneske, men mindre end Gud. "Der var engang, da han ikke var!" Sådan lød Arius' kampråb. Jesus er skabt af Gud, og før han blev skabt, fandtes han ikke. Men Jesus er dog mere end et menneske. Arius kunne godt gå med til at kalde Jesus for en gud.

Men han kunne ikke acceptere udtrykket "sand Gud af sand Gud" og slet ikke "af samme væsen som Faderen."

Nogle af Arius' tilhængere prøvede at få kirkemødet i Nicæa til at skrive "af lignende væsen som Faderen." Den beskrivelse af Jesus kunne nemlig forstås sådan, at han var en gud af lavere kategori end Gud Fader. Men kirkemødet ønskede ikke at åbne for denne misforståelse. Lige siden da har formuleringerne fra 325 tjent som grænse for den kristne kirke. Den, som ikke bekender, at Jesus er og altid har været fuldt og helt Gud, af samme væsen som Faderen, hører slet ikke til den kristne kirke.

Jehovas Vidner accepterer ikke disse formuleringer. De vil gerne kalde Jesus for en gud med lille 'g'. Men de afviser "sand Gud af sand Gud", og de afviser "af samme væsen som Faderen." Derfor er Jehovas Vidner ikke en kristen kirke. Det er der også andre grunde til at sige, men deres lære om Jesus er tilstrækkelig til at placere dem helt uden for kristenheden. Det gælder også for et stort antal præster i Danmark, at de betragter Jesus som en person, der ikke fandtes før sin undfangelse. Jesus var ikke Guds Søn i nogen anden forstand, end vi alle sammen er eller kan blive Guds børn. Men denne opfattelse er udtryk for en anden religion end kristendom.

To naturer i én person

Som kristne bekender vi troen på Jesus som Gud. Jesus er også et menneske, født af Jomfru Maria og korsfæstet under Pontius Pilatus. Men Han var til, før Han blev menneske. At Han "er født af Faderen før alle tider", betyder ikke, at Han blev til ved denne fødsel. Der er tale om en evig fødsel. Jesus har altid stået i Sønnens forhold til sin Fader. Der har aldrig været noget tidspunkt, hvor Han ikke var Søn af sin Fader. I den forstand er Han født før alle tider. Udtrykket siger noget om Hans status, ikke om Hans tilblivelse.

Men på et bestemt tidspunkt blev Han også søn

af Jomfru Maria. Der er altså tale om to fødsler; en fødsel før alle tider og en fødsel her i tiden. Som Gud er Han født af Faderen og derfor af samme væsen som Ham. Som menneske er Han født af Maria og derfor af samme væsen som hende. Da tidens fylde kom, steg Guds evige Søn ned fra himlene og blev menneske. Der skete ikke det, at Han flyttede ind i et allerede eksisterende menneske. Guds Søn er selv en

”

Læren om treenigheden er vanskelig at forstå, men vi tror på den, fordi Gud i Bibelen tydeligt lærer os sådan

evigt eksisterende person, som blot har optaget menneskelig natur i sig. Fra det øjeblik er Han to naturer i én person. Jesus Kristus er helt og fuldt Gud og helt og fuldt menneske samtidig. Han er ikke halvt af hver. Alligevel er Han ikke to personer. Der er ikke en guddommelig Kristus og en menneskelig Jesus løst forbundne i én krop.

Læren om treenigheden

I forbindelse med mødet i 381 drøftede man også Helligånden, men det blev man ikke færdig med på dette møde. Derfor er formuleringerne om Hans guddommelighed ikke så præcise, som de blev senere i Den athanasianske Trosbekendelse. Alligevel tales der tydeligt om Helligånden som den tredje person i Gud. Han er Herre, Han levendegør og Han "tilbedes og æres tillige med Faderen og Sønnen." Der skal ikke være nogen tvivl om det: Helligånden er Gud af samme væsen som Faderen og Sønnen. Men Helligånden

er en anden person end Faderen og Sønnen. Gud er nemlig treenig. Han er tre personer, men kun én guddommelig natur.

Det er denne tredje person i Gud, "som har talt ved profeterne." Det er også Ham, der gør os levende ved dåb og tro. Fordi Helligånden er en person, møder vi Ham i Bibelen som et handlende og talende 'jeg'. Helligånden er også Gud, men Han er ikke en anden Gud end Faderen og Sønnen, for der er kun én Gud. I denne ene Gud er der til gengæld altid tre personer.

Læren om treenigheden er vanskelig at forstå, men vi tror på den, fordi Gud i Bibelen tydeligt lærer os sådan. Den nicænske Trosbekendelse har nu i mere end 1600 år tjent som et bolværk mod hedenskabet. Vi må bruge den på samme måde.

Den nicænske Trosbekendelse

Jeg tror på én Gud, den almægtige Fader, himmelens og jordens skaber, alt det synliges og usynliges skaber.

Og på én Herre, Jesus Kristus, Guds enbårne Søn, som er født af Faderen før alle tider, Gud af Gud, lys af lys, sand Gud af sand Gud, født, ikke skabt, af samme væsen som Faderen, ved hvem alt er skabt, som for os mennesker og for vor frelse steg ned fra himlene og blev kød ved Helligånden og blev menneske, som også blev korsfæstet for os under Pontius Pilatus, blev pint og begravet og opstod på tredje dagen ifølge skrifterne og opførte til himmels, sidder ved Faderens højre hånd og skal komme igen i herlighed for at dømme levende og døde, og der skal ikke være ende på hans rige.

Og på Helligånden, som er Herre, og som levendegør, som udgår fra Faderen og fra Sønnen, som tilbedes og æres tillige med Faderen og Sønnen, som har talt ved profeterne. Og på én, hellig, almindelig og apostolisk kirke. Jeg bekender én dåb til syndernes forladelse og forventer de dødes opstandelse og den kommende verdens liv.

→ | Få det kristne budskab ud over rampen

Åbent pressekursus på Dansk Bibel-Institut



FOTO: CHR. RAHBEK OLSEN

Af kontorfuldmægtig Dorte Klein

Kirkeligt Medieakademi afholder i samarbejde med Dansk Bibel-Institut åbent pressekursus torsdag den 28. oktober kl. 9-16 på DBI.

Det kristne budskab på dagsordenen

Kursets sigte er at give præster og kirkelige ledere gode råd og undervisning i, hvordan man konkret får sat det kristne budskab på dagsordenen i den offentlige debat.

Kurset består af 6 lektioner. Undervisningen vil undervejs blive fuldt op af opgaver, og der vil blive lejlighed til refleksion, spørgsmål og uddybning. Deltagerne vil få konkrete værktøjer til, hvordan man formidler et budskab, så det kommer ud over rampen og gode råd om, hvordan man samarbejder med pressen. Der vil blive undervist i, hvordan man opbygger pressemeddelelser og formidler det kristne budskab som kronik, klumme eller debatindlæg både i de trykte og de elektroniske medier, fx hjemmeside, blogs, Facebook og Youtube.

To erfarne pressefolk og undervisere

"Det kristne budskab fortjener verdens bedste

præsentation. Derfor bør præster og kristne ledere bruge medierne, og sætte Bibelens budskab ind i en nutidig sammenhæng. Lær at skrive kort, klart og fængende – og se dine debatindlæg få indflydelse og respons!" Sådan lyder opfordringen fra de to erfarne pressefolk og undervisere Hanne Baltzer og Svend Løbner.

Hanne har arbejdet professionelt med journalistik og pressekontakt siden 1987. Har i dag eget pressebureau. På kurset vil Hanne især undervise i, hvordan man opbygger pressemeddelelser, der er tilpasset de rette medier på det rette tidspunkt.

Svend Løbner er uddannet i analytisk journalistik, har etableret en pressetjeneste for 100 frikirker og har lang erfaring som præst. Han er i dag direktør for Kirkeligt Medieakademi. Svend vil undervise i, hvordan man gennem kronikker, klummer og debatindlæg kan formidle det kristne budskab og sætte kristne værdier, etik og livssyn på dagsordenen i samfundsdebatten.

Se programmet på DBIs hjemmeside www.dbi.edu. Tilmelding skal ske senest den 21. oktober til DBI på dbi@dbi.edu eller tlf. 33 13 55 00 – eller til Kirkeligt Medieakademi på info@medieakademi.dk eller tlf. 88 38 99 90.

UBIBELSK NYSKABELSE PÅ VEJ I FOLKEKIRKEN?

→ | Der er grund til at være i højeste alarmberedskab



FOTO: SAHLFOTO.DK

Måske bliver det snart nødvendigt for de bibel- og bekendelsestro at vende ryggen til Folkekirken.

Af landssekretær i Evangelisk Luthersk Netværk
Ingolf Henoch Pedersen

Vi har kendt og levet med det længe. Alt for længe! Det ene "jordskred" er fulgt efter det andet i forhold til klassisk, bibelsk kristendom. Det er som med vejret, der på grund af den globale opvarmning hele tiden synes at udvikle sig i en mere og mere faretruende retning, som vi har oplevet det i denne sommer med både oversvømmelser og mudderskred og ødelæggende skov-

brande til følge.

I det seneste års tid har vi som bibel- og bekendelsestro kristne haft en speciel følelse af at være udsat for et sandt "jordskred" af kætterier. En biskop – og flere præster med ham – er gået ud i dagspressen og har postuleret, at der findes flere veje til Gud, mens den gamle debat om fortabelsens mulighed har nået nye højder i intensitet.

En kronik med brod

Her i sensommeren er der så en behjertet præst,

Kristian Bøcker, som tager bladet fra munden og stiller nogle helt grundlæggende spørgsmål i en kronik i Kristeligt Dagblad den 16. august 2010: Tror vi på den samme Gud i folkekirken?

I kronikken omtaler han en række præster og lægfolk med rod i de pietistiske bevægelser, som tror på "en streng, men nådig Gud". "Denne fløj lægger som bekendt vægt på, at Bibelen er inspireret af Guds selv. Derfor skal dens ord tages for pålydende," skriver han. Det er så åbenbart baggrunden for deres underlige syn på Gud og deres andre sære standpunkter.

Ved siden af findes der en langt større gruppe præster og lægfolk, der med Kristians Bøckers ord tror på "en altfavnende Gud". "Jeg er selv en af de præster, som ofte prædiker uden om fortabelsens mulighed, forstået som et konkret Helvede efter dette jordeliv," skriver han, samtidigt med at han erkender, "at fortabelsens mulighed nogle steder i Det nye Testamente forstås temmelig konkret".

Endelig udskiller han en tredje gruppe, som er skeptisk over for den traditionelle opfattelse af Gud og med forkærlighed taler om Gud som "den fraværende Gud". Bøcker mener, at de, som vedkender sig et sådant religionskritisk synspunkt, er noget tilbageholdende af frygt for at blive slået i hartkorn med Thorkild Grosbøll.

Det får ham til at spørge, om det overhovedet er den samme Gud, vi tror på, og han undrer sig over, at disse opfattelser kan trives i samme kirke: "Er det, fordi det er det nemmeste? Fordi vi har vænnet os til det? Er det, fordi vi ikke orker at tage opgøret med hinanden og se, hvor vi ender?"

Vi lader Bøckers spørgsmål blive stående lidt på lystavlen.

En sprængning af kirken?

Her i foråret blev der af kirkeministeren nedsat et udvalg, der skal komme med en indstilling til politikkerne om indførelse af et ritual for vielse

af homoseksuelle par. Er vedtagelsen af et sådant ritual det, der vil få folkekirken til at sprænges i to eller flere fraktioner? Når vi trods alt har levet med det ene "jordskred" efter det andet i forhold til bibelsk kristendom og med flere forskellige gudsopfattelser, der lever side om side i kirken, hvorfor skal så et vielsesritual for homoseksuelle par være lige præcis det, der får det hele til at skride og føre til en sprængning?

Hvad er den afgørende forskel mellem det, vi hidtil har talt om, og så det, som nu kan synes på vej med indførelse af et sådant ritual? Den ligger ikke i en vurdering af sagens alvor teologisk, kirkeligt eller samfundsmæssigt. Forskellen ligger i, at de kætterier, der hidtil har været fremført, godt nok er blevet fremført i både tale og skrift af såvel biskopper som præster og lægfolk, men det har ikke på noget tidspunkt ført til en ændring af kirkens bekendelse eller af kirkens fælles ritualer, så disse ikke længere er i overensstemmelse med Bibelen. Vi har kunnet sige til hinanden: "Vi ønsker at stå inde for kirkens bekendelse, og så længe der ikke ændres ved den, kan vi frimodigt kæmpe videre i kirken." Der er forskel på avisartikler og trosartikler! Kirkens ritualbog er ikke en del af bekendelsen, men den må ikke desto mindre betragtes som en del af det grundlag, vi som kirke forpligter hinanden på. Står der noget her, som ikke er i overensstemmelse med Bibelen, så er det spørgsmålet, om vi med frimodigheden i behold fortsat kan være en del af den kirke, som har vedtaget et sådant ritual og ladet det indgå i kirkens bøger.

I skrivende stund ved vi ikke, om – og i givet fald: i hvilken form – et ritual vil blive aktuelt. Men der er som aldrig før brug for bøn og indbyrdes samtale mellem dem, der vil betragte et sådant ritual som ubibelsk. Derfor må vi i ELN, på DBI og MF og andre steder være i højeste alarmberedskab i den kommende tid i forhold til, hvad der måtte ske.

DBIPOSTEN**Redaktion**

Landssekr. Kurt Dalsgaard, ansv.
 Stud.theol. Andreas Ipsen, red.sekr.
 Stud.theol. Michael Mørch
 Stud.theol. Thomas Søvnald
 Stud.theol. Jakob Dueholm Madsen
 Stud. theol. Samuel Smidt

Indlæg sendes til dbi-posten@dbi.edu
 DBIposten sendes gratis til interesserede

Design Chr Rahbek Olsen

Tryk Morsø Folkeblad
 ISSN 0906-825X



Frederiksborggade 1B 1
 1360 København K
 Tlf: 33135500 (Hverdage kl. 9-12)
 Email: dbi@dbi.edu
www.dbi.edu
 Giro 5 21 59 00
 Reg. 3205 Konto 0005215900

DBI arbejder med bibelforskning og teologisk undervisning, hvor teologistuderende er den primære målgruppe. Formålet er at fremme bibeltro forkyndelse, undervisning og mission i Danmark og udlandet.

Formand Flemming Burgdorf
Rektor Børge Haahr Andersen
Landssekretær Kurt Dalsgaard
Studiekoordin. Elisabeth Jacobsen



FOTO: DANSK BIBEL-INSTITUT

I slutningen af august var 15 studerende og ansatte fra DBI på informationstur i Nordvestjylland, hvor de holdt mange møder og fortalte om DBIs arbejde.

**Frederiksborg Apotek**

Slotsgade 26
 3400 Hillerød
 Tlf: 4826 5600

www.frederiksborg.netapotek.dk

Apoteket har døgnvagt

Ta' på bibelskole

Tid til Gud
 Tid til andre
 Tid til dig selv

"Vi vil vise eleverne Jesus, så de aldrig glemmer ham"
 Henrik Nyman Eriksen, forstander



luthersk missions højskole



Ansgarvej 2 · 3400 Hillerød · Tlf. 4826 0766 · lmh@lmh.dk · www.lmh.dk



Bibel- & badeferie

Egypten

Priser: Fra kr. 7.995,-
 Prisen er inkl.:

- Rejseledsagelse
- Halvpension
- Formiddags bibelforedrag

Rejseledere:
 Mette & Børge Haahr

Forhør om ledige pladser

75 92 20 22 **felix rejser**

felixrejser.dk

Arv & Testamente

En støtte til bibeltro forkyndelse

Testamenterer du et beløb til DBI, medvirker du til, at vi forsat kan uddanne bibeltro præster, missionærer og forkyndere. En arv til DBI går ubeskåret til dette formål.

Vi yder gratis juridisk bistand ved oprettelse af testamente, hvori DBI er betænkt.

Tak om du vil huske DBI, når du laver testamente.



Bøn og arbejde – et offensivt modtræk

aktuel kommentar | Danske medier taler meget om den økonomiske krise. Mere alvorlig er dog vort lands åndelige krise, set ud fra et kristent perspektiv

Af rektor Børge Haahr Andersen

Meget tyder på, at Folkekirken lærer sig snart synliggøres i et ritual til velsignelse af homoseksuelle par. Medlemstallet i Folkekirken rasler ned og også de kirkelige foreninger og de kristne organisationer er trængt og på tilbagegang. Hvad stiller vi op?

Det er vigtigt, at vi ikke lader os lamme af vort lands åndelig krise og vores egen mangel på tro på Guds muligheder. Vi må stædigt bide os fast i bønnen Fadervor: Komme dit rige. Det er en bøn om Jesu genkomst og Paradisets genoprettelse, men også bøn om, at Guds rige må komme til os og udbredes blandt os. Guds muligheder er ikke udtømte, fordi landets åndelige

situation er fortvivlet. Kirkehistorien lærer os, at det ofte er mørkest lige før daggry, men at Gud kan ændre frafald og tilbagegang til vækkelse og velsignelse. Vi skal altså fortsætte med at bede og arbejde.

Bøn og gaver

Helt konkret har vi på DBI brug for forbøn og opbakning til den nye studenterårgang, der startede 1. september. Vi har også brug for økonomisk støtte til DBIs drift og til støttepuljeordningen, der skal hjælpe de studerende til at få forsvarlige økonomiske vilkår. Det overordnede og langsigtede perspektiv er, at vi på DBI sammen med andre gode kræfter i vort land vil fortsætte med at kalde en ny generation til at vie deres liv til tjeneste for Guds riges arbejde. God arbejdslyst!

månedens citat

Sand ydmyghed er ikke at tænke mindre om dig selv; det er at tænke mindre *på* dig selv.

Tim Keller